ספר הקנה — סוד מחצית השקל

סוד מחצית השקל.

וגם אמר העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל ונתעוררו חז"ל לומר אפי' עני המתפרנס מן הצדקה יבקש צדקה ויתן חצי שקל ואם לא יתנו לו ימכור כסותו ויתן ואז בע"כ יכסוהו והעמידוהו במ"ע לתתו בכל שנה ושנה, א"ל הראית ר' כל העולם של הקב"ה ואינו שבע עד שיקח מכל אחד חצי שקל, א"כ בשר ודם איך ישבע מכל ממון שבעולם, ואמר שלוקח אותו לכפר על נפשותיכם שומו שמים על זאת הוא צוה לא תקח שוחד והוא לוקח שוחד ואם זה חייב איך יתכפר בחצי שקל, וראה ר' למען השם מה רעה נעשה לעניים שע"י שכתוב העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט העשירים מוצאים טעם בגלות ואין מסייעים לעניים ואומרים הקב"ה עושה כן, א"ל בני ולמה לא תתמה על היותה חצי שקל דוקא כסף ולא זהב ולא נחושת, אלא הכוונה הוא כך בזמן הפקידה שהוא קודם ניסן זמן הרחמים כל השטנים וכל המקטרגים לפני השם לקחת את ישראל להרוג ולהשמיד ולאבד מצד עונותיהם, וע"כ אמרה הבינה אשר שם התביעות והדינים לתת כל אחד עשרה גרה כסף להשלים כל העשר ברחמים וע"כ הוא כסף.

והנה אזהרה לעשיר שלא ירבה עשר ולא י"א ואזהרה לעני שלא ימעט עשר ולא תשע וכולם באים בבינה ויורדים בעטרה וזהו תרומה לה' להעלות כנ"י הנקראת תרומה לה' הנקרא כ"ע ואז תהיה תרומת ה' שכנ"י עם הת"ת, וזהו לזכרון לפני ה' וע"כ אמר פעמיים לכפר על נפשותיכם חד לכנ"י וחד לנפשות ישראל הגשמי, משם ואילך אין הברכה יוצאת בחוץ ואין עין הרע יכולה לשלוט בהם ולהזיק להם זהו יצו ה' אתך את הברכה באסמיך, וע"כ עני המתפרנס מן הצדקה חייב בצדקה יכלל עצמו פן יצא מהכלל ויחול על המותר שע"י זה נכלל עני העליון בכלל הכסף והמות הולך באומות, וע"כ יזהר שלא יתן היום ד' גרה ולמחר ו' רק הכל בבת אחת כל העשר כי מעט מורה קיצוץ, וקרא השקל כ' גרה שלא יפריד בין הדביקים הם הד"ו פרצופים כ"א כלול מעשר ואח"כ עשרה גרה כ"א לחבר כל העשר, ובאמת בני חייב אדם לעולם להכריע הכף שלא להורות מחצה על מחצה כי אדרבה הרחמים גוברים ומכריעים ואם לא תכריע הכסף לא היו מקבלים כי אינו מקובל, ותניא הכל חייבים במחצית השקל כהנים לוים וישראלים וגרים ועבדים משוחררים אבל לא נשים ועבדים וקטנים.

אל"ר נשים ועבדים וקטנים תשלוט בהם הנגף.

א"ל האנשים מגינים עליהן.

א"ל אמאי לא יביאו.

א"ל בתורת חיוב אין צריך שכולם אנשים והאהל אחד מ"מ אם הביאו ורצו לכלול עצמם מקבלים אותו ואם רצה האב לכלול את בנו הקטן ונתן בעדו אין להוציאו יותר שאם יוציא אותו הנגף לפניו כי הודה עליו בעשותו פעם אחת.

ובאחד באדר מכריזין על השקלים בין בארץ בין בח"ל רק בהיות בהמ"ק, וכל זה למה כדי להכין כ"א חצי שקל להיות מוכן בט"ו בו ואלולי זה כל המקטרגים היו מצליחים לקחת נקמות בישראל בזה החודש אלא שהשקלים הללו משפילם ומכניעם ואינם יכולים לקטרג רעה, בט"ו באדר שלוחי ב"ד הולכים בכל מדינה

ומדינה ובכל עיר ועיר ומקבצין אותן בנחת שלא יתנו בכעס ואם אחד ממאן ואינו רוצה ליתן לוקחין ממנו משכון, ואין דין זה רק בישראלים ולוים אבל הכהנים אין למשכנם רק יתנו ברצון כי נאחזים ממדת החסד פן יהפך, ודע בני שהתיבות שבהם נותנים השקלים היו עשויות כשופר להורות צד המקבל מצד המשפיע כדין שופר שאמרתי לך, וראה שי"ג תיבות היו במקדש וכולם כמין שופר ואחר קבוצם היו מביאים הכל במקדש ושם היו חדרים ומניחים אותם בחדר א' מהחדרים וסוגרים הדלת וחותמים המסגר.

וראה והבן מה היו עושים מכל השקלים היו ממלאים ג' קופות כל א' ט' סאין ומה שהיה נשאר מהג' קופות היו נותנים אותו בחדר מיוחד והיו קורין אותו שיורי לשכה, וראה והבן ג' קופות היו רומזים בג' רוחניות ולכלול בכ"א ט' ספירות אשר כללם כ"ז אותיות התורה והשיורים בחדר היא כנ"י וסוגרים וחותמים לבל יצא מהברכה בחוץ, מאז הע' שרים ריקים ופחותים ומשועבדים תחת כנ"י שובי אל גבירתך והתעני תחת ידיה, ובג' זמנים היו תורמין את הלשכה היה נכנס אחד והשומרים בחוץ והיה אומר אתרום והיו אומרים לו השומרים תרום תרום תרום ג' פעמים והיו ממלאין ג' קופות קטנות שכל אחת מחזקת ג' סאין, והג' קופות הללו הם נגד הזרועות ומכריע לקבל כ"א השפעת הג' רוחניות, ומוציאם לחוץ כדי להסתפק מהן עד שיכלו וכן עשה קודם עצרת וכן בתשרי, הגיע ר"ח ניסן תורמין מתרומה חדשה ואם כלו הג' קופות קודם ר"ח ניסן תורמין משירי לשכה שאמרנו, ודע שהג' קופות שאמרנו צריך להסתפק בראשונה לגמרי ואח"כ בשנייה לגמרי ואח"כ בשלישית, ודע בני שהקופה ראשונה מהג' קופות צריך לרמוז בחסד וצריך לכלול שם את כנ"י ולומר לשם א"י אשר בה נאחזין כל ישראל הקרובים והרחוקים, והשנייה יכוון לאותם שלא הגיעו שקליהם ללשכה.

והשלישית על העתיד לגבות, וכל זה למה לומר לך שאלו הגיעו שקליהם ללשכה ונתראו ונתכפרו כולם, ודע בני חוץ מפר העלם דבר של ציבור ושעירי ע"ז שלא היו באים מתרומת הלשכה אבל כולם באים מתרומת הלשכה, ואלו הם התמידים והמוספין וכל קרבנות צבור צרכי הקרבנות והעצים הנקנים והמלח שמולחין הקרבנות ולחם הפנים והקטורת ושכר עושיהם ופרה אדומה ושעיר המשתלח ולשון של זהורית שהיו קושרים בראשו והעומר ושתי הלחם ובגדי כהונה וחכמים שמלמדין הלכות שחיטה וקמיצה לכהנים שאין להשתכר מנכסי הכהנים כי תורה היא ואסור ליקח שכר, אלא מ"מ מתרומת הלשכה נטלו שכרן דהיינו שכר בטלה שלהם ומבקרי מומין בירושלים ומגיהי ספרים שבירושלים ונשים המגדלות את בניהם למעשה פרה אדומה ודייני גזילות כולם היו נוטלים שכרן מתרומת הלשכה, וכל צרכי צבור כגון אמת המים שבירושלים ומגדלות וחומת ירושלים וכיוצא באלו וכן מזבח העולה והעזרות וההיכל כולם הם משירי הלשכה, וראה והבן שתרומת הלשכה ושיורי הלשכה כולם מונים מאל"ף להרמיז המשכת הקופות ולעורר השפע ובזמן שישראל עוסקים באלו יעקוב מלא בו' ואז יד כל בו שהם הד"ו פרצופים משלו כשר הנאחז מחסד אשר סמא"ל סומך אליו ואז יחסר הו' מעש"ו וישאר אכלו ע"ש.

שק"ל יהפך לק"ש ובית עשו לק"ש, וכשאין ישראל עוסקין באלו אז יחסר הו' מיעקב ויהיו ידו בכל וידו אוחזת בעקב עשו, וע"כ החמירו בזה לחיוב אף העני ובעוונות נעלם מהם הסוד והתחילו להתרעם בתתו ולא הורצה לפני ה', וגם נמנעו מלתתו והפכו הכונה ובלבלו העליונים ונעתק ו' מיעקב וניתן לעשו, וי לכם רשעים מה גרמתם במניעת חצי שקל כסף זכאים אתם צדיקים שאתם מעלים מתן שכרן בכוונתו ונחשב לכם כמו שקל בזמנו.